

บทความวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความสอดคล้องกลมกลืน
ในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
Relationship between Selected Factors and Life
Congruence of Student Nurses, Faculty of Nursing,
Saint Louis College*

สุภาวดี เครือโชติกุล (Supawadee Kruachottikul)**

รัชณีย์ ป้อมทอง (Ruchanee Pomthong)***

บทคัดย่อ

การพัฒนานักศึกษาพยาบาลให้มีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ได้นั้น นักศึกษาพยาบาลควรเป็นบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของ นักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2- 4 จำนวน 354 คน ระหว่างวันที่ 1-15 ตุลาคม 2558 เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ แบบวัดประสบการณ์ชีวิตและแบบวัดความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา หาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าเท่ากับ .88, .89, .89 และ .83 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 104.38$, S.D. = 1.30)

* ได้รับทุนสนับสนุนจากโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

** รองศาสตราจารย์ หัวหน้าสาขาการพยาบาลมารดา-ทารกและผดุงครรภ์ คณะพยาบาลศาสตร์

*** หัวหน้าศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

2) ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับน้อยกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .318^{**}$ และ $.181^{**}$ ตามลำดับ) ส่วนปัจจัยประสบการณ์ชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

คำสำคัญ: ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต นักศึกษาพยาบาล

Abstract

To develop the student nurses' competency based on the Thai Qualification Framework for Nursing. Nursing students should have the Life Congruence. This descriptive research aimed to examine life congruence and to investigate the correlation of selected factors and the life congruence of nursing students in the Faculty of Nursing of Saint Louis College. The population collected from October 1-15, 2015 from among 354 the second to the fourth year nursing students. The research instruments comprised a demographic data form, reasoning – oriented child rearing form, instructor social support form, life experience form, and the life congruence form. Reliability of instruments by using Cronbach' s Alpha Coefficient were .88, .89, .89, and .83 respectively. Data was analyzed by using descriptive statistic and Pearson' s coefficient of correlation. The research findings showed that: 1) The overall mean score of Life Congruence was at rather high level ($\bar{x} = 104.38$, S.D = 1.30). 2) Factor of reasoning-oriented child rearing, and instructor social support had a significantly positive low level in relation with the Life Congruence at 0.01 ($r = .318$ and $.181$ respectively). Additionally, factor of life experience was not correlated with the Life Congruence.

Keywords: Life congruence, Student nurse

บทนำ

การพัฒนาบัณฑิตไทยระดับอุดมศึกษาให้เก่งทั้งวิชาการและวิชาชีพพร้อมทั้งให้มีสมรรถนะที่สามารถแข่งขันระดับสากลได้นั้นเป็นพันธกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องรับผิดชอบซึ่งในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ได้กำหนดการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตรุ่นใหม่ว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในระดับสากล รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการคิด เช่น การคิดเชิงเหตุผล การคิดวิจารณ์ นอกจานี้ยังจำเป็นต้องมีทักษะหลายด้านเพื่อการดำรงชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) สำหรับสาขาพยาบาลศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ในปี พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้สร้างบัณฑิตมีความรู้ มีทักษะทางปัญญามีความรับผิดชอบ สามารถสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนมีทักษะปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี, 2552)

จากแนวคิดซาเทียร์ได้กล่าวว่าความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตเป็นความสอดคล้องกันในความสัมพันธ์ของจิตวิญญาณและความเป็นสากลที่เป็นภาวะตระหนักรู้ในตนเอง มีความเชื่อมโยงกับพลังชีวิตที่เกื้อหนุนให้มนุษย์เติบโตและพัฒนา ผู้ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนจึงมีลักษณะที่ชื่นชมตนเอง มีการรับรู้คุณค่าตนเอง มีอิสระ

ในการเชื่อมโยงกับพลังชีวิตของตัวเอง มีอิสระในการเชื่อมโยงกับผู้อื่น เต็มใจที่จะไว้วางใจตนเองและผู้อื่น และเปิดรับการมีสัมพันธ์ภาพใกล้ชิดกับผู้อื่น (Satir, Banmen, Gerber, Gomori, 1991; สุนทรี ศรีโกสย และศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา, 2555) สอดคล้องกับแนวคิดของลี (Lee, 2002) กล่าวว่าคนที่บุคคลมีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตมากขึ้น จะสามารถเป็นผู้เลือกที่ดีขึ้น รับรู้ความมีคุณค่าในตนเอง และเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีความภูมิใจในผลสำเร็จของงาน มีความคิดริเริ่ม มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาและรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดตามมา รวมทั้งเป็นคนที่คุณอื่นรักและรักคนอื่น เป็นบุคคลที่สามารถควบคุมตัวเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานได้ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีความสามารถรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริง ว่าเป็นสิ่งที่สามารถจัดการแก้ไขได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถนำเอาแหล่งทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในการเผชิญกับปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามได้ ทำให้บุคคลรู้จักเลือกใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยกระบวนการทางปัญญา (ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2556) และสามารถเป็นผู้เลือกที่ดี มีการรับรู้ความมีคุณค่าในตนเอง เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง มีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน (ปริญญา สิริอิตตะกุล, 2550) ตลอดจนมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาและรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดตามมาได้ (Lee, 2002) ดังการศึกษาของไหมไทย ไชยพันธุ์ และณัฐสุดา เต้พันธ์ (2555) พบว่า ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลวิธี

การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตนี้เป็นคุณลักษณะของบัณฑิตทางการพยาบาลตามกรอบมาตรฐานดังกล่าว จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สถาบันการศึกษาพยาบาลจะต้องพัฒนานักศึกษาให้มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตตามแนวคิดของซาเทียร์ได้จากการเรียนรู้ตามต้นแบบ สอดคล้องกับแนวคิดของแอนโทโนสกี (Antonovsky, 1987 อ้างใน ไหมไทย ไซพันธ์, 2556) มี 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านจิตใจ (psychological source) ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ชีวิตและพัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก วิธีการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นต้น 2) ปัจจัยด้านโครงสร้างทางสังคม (social - structure source) ได้แก่ แหล่งสนับสนุนทางสังคม ความร่วมมือของบุคคลในสังคม และ 3) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในอดีต (culture - historical source) ได้แก่ ความมั่นคงของวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี และความเชื่อ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีหลักฐานการศึกษางานวิจัยที่เป็นปัจจัยความสัมพันธ์ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาทางด้านสุขภาพ เช่นงานวิจัยของปีเตอร์ เบิร์เมค และยูซอล (Peter, Bermek, & Uysal, 2012) พบว่าแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อย่างไรก็ตาม มีงานศึกษาความมีคุณค่าในตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต ได้แก่ งานวิจัยของ ธนารัฐ มีสวาย อ้อมเดือน สดมณีและสุภาพร ธนะชานันท์ (2553) พบว่า สาเหตุของการเห็นคุณค่าแท้ในตนเองของนักศึกษา มี 3 สาเหตุหลัก ได้แก่ 1) การถ่ายทอดทางสังคม 2) อิทธิพลกลุ่มอ้างอิง 3) การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งการถ่ายทอดทางสังคมได้จากสถาบันครอบครัว คือ การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และมีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว สำหรับการถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันการศึกษาเกิดจากการได้รับการปลูกฝังให้รู้จักการพึ่งตนเอง และรู้จักความพอเพียงอันส่งผลต่อความพึงพอใจในตนเอง รวมถึงการได้รับความรัก ความจริงใจ และความเอาใจใส่จากอาจารย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีญญรัตน์ คงอัมและอวยพร เรื่องตระกูล (2555) พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครู เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางจิตวิญญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ พรทิพย์ วชิรดิกล (2557) พบว่า สัมพันธภาพกับบิดามารดา และการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการยับยั้งเผชิญวิกฤตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นอกจากนี้การมองเห็นคุณค่าของตนเองช่วยทำให้บุคคลมีการยอมรับความสามารถแห่งตน ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่แสดงออกมา ได้แก่ ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเองสูง

การไม่แสดงความรู้สึกเข้าข้างตนเอง เป็นต้น (ชนารัฐ มีสวอย อ้อมเดือน สดมณี และ สุภาพร ณะชานันท์, 2553) และจากการศึกษาของ อรุณธาร์ นามรักษ์ อรอุมา เจริญสุขและ สุวิมล กฤษณกุลหาสน์ (2555) พบว่า การยอมรับในความสามารถแห่งตน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการกำกับตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์เป็นสถาบันการศึกษาเอกชนในสังกัดมิสซังโรมันคาทอลิกกรุงเทพฯ มีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติ ให้มีคุณลักษณะของบัณฑิตพึงประสงค์ และสามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จะต้องผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะบัณฑิตในอุดมคติ ซึ่งการที่บัณฑิตจะมีคุณลักษณะเช่นนี้ได้จะต้องเป็นบัณฑิตที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต จึงจะได้บัณฑิตที่มีความสามารถด้านวิชาการ วิชาชีพและสามารถที่จะเรียนรู้การปรับตัวในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ จึงมีความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ และจากผลงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กลมกลืนในชีวิต ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์

ปัจจัยด้านผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกปัจจัยคัดสรรที่จะนำมาศึกษาความสัมพันธ์ครั้งนี้เป็น ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และปัจจัยประสบการณ์ชีวิต กับความสัมพันธ์กลมกลืนในชีวิต ผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามอุดมคติไทย

คำถามการวิจัย

1. ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์อยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยคัดสรร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และประสบการณ์ชีวิต มีความสัมพันธ์กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยคัดสรร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์และประสบการณ์ชีวิต กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยคัดสรร (การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์และประสบการณ์ชีวิต) มีความสัมพันธ์กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต หมายถึง การมีความสอดคล้องกันในความสัมพันธ์ของจิตวิญญาณและความเป็นสากลที่เป็นภาวะตระหนักรู้ในตนเอง มีความเชื่อมโยงกับพลังชีวิตที่เกื้อหนุนให้มนุษย์เติบโตและพัฒนา ผู้ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนจึงมีลักษณะชื่นชมตนเอง รับรู้คุณค่าของตนเอง มีอิสระในการเชื่อมโยงกับพลังชีวิตของตนเอง มีอิสระในการเชื่อมโยงกับผู้อื่นเต็มใจที่จะไว้วางใจตนเองและผู้อื่น และเปิดรับการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อื่น

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา โดยการใช้เหตุผลในการอธิบาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีการสนับสนุนกิจกรรมอย่างมีเหตุผลซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ และผลการกระทำนั้นไม่ก่อให้เกิดผู้อื่นเดือดร้อน

การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ ด้านข้อมูล ข่าวสาร (ได้แก่ การได้รับคำแนะนำที่สามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต) ด้านอารมณ์ (ได้แก่ การได้รับความรัก ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ การได้รับกำลังใจ การดูแลเอาใจใส่ เป็นต้น)

ประสบการณ์ชีวิต หมายถึง การที่ผู้เรียนมีการรับรู้เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างที่เคยประสบในอดีต ทั้งด้านการเรียนและชีวิตส่วนตัว

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ แอนโทโนสกี (Antonovsky, 1987 อ้างใน ไหมไทย ไซพันธ์, 2556) ส่วนความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต สร้างตามกรอบแนวคิดของลี (Lee, 2002) ที่พัฒนาตามแนวคิดซาเทียร์โมเดล

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และประสบการณ์ชีวิต

ตัวแปรตาม คือ ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยคัดสรร

- การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
- การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์
- ประสบการณ์ชีวิต

ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

1. การมีสัมพันธภาพกับตนเองและจิตวิญญาณ
เบื้องสูงในด้านบวก (spiritual dimension)
2. การเชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น
(intrapsychic - interpersonal dimension)
3. การเชื่อมโยงกับชุมชนทรัพยากรภายในตัวเอง
(internal resources dimension)
4. การเชื่อมโยงกับผู้อื่นและบริบท
(interpersonal dimension)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา
(descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ทั้งหมดที่ได้เข้ามาอยู่
ในระบบการศึกษาอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา และ
ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
รวมทั้งหมด 354 คน ประกอบด้วย นักศึกษาพยาบาล
ชั้นปีที่ 2 จำนวน 120 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 119 คน
และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 115 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสอบถาม ประกอบด้วย
แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมของอาจารย์
แบบสอบถามประสบการณ์ชีวิต ของ ศิริญา จีระ

เจริญพงศ์ (2556) ซึ่งแต่ละฉบับมีค่าอำนาจ
จำแนกและความเชื่อมั่นดังนี้

1) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
แบบใช้เหตุผล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ
มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.65
มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

2) แบบสอบถามการสนับสนุนทาง
สังคมจากอาจารย์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ
มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.63
มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

3) แบบสอบถามประสบการณ์ชีวิต
เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating
scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก
(r) อยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.722 มีค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (likert scale) 5 ระดับ

โดยกำหนดคะแนน มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1 ผู้วิจัย แบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลผล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, มปป.) คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.67 หมายถึง ระดับปานกลางและ คะแนนเฉลี่ย 3.68 – 5.00 หมายถึง ระดับมาก

3. แบบสอบถามวัดความสอดคล้อง กลมกลืน โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตการใช้เครื่องมือ จากสุนทรี ศรีโกไสย และศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา (2555) ซึ่งพัฒนามาจากแบบประเมินของลี (Lee) มาเป็นแบบวัดความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต ฉบับภาษาไทย จำนวน 21 ข้อคำถาม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพกับตนเอง และจิตวิญญาณเบื้องต้นในด้านบวก (spiritual dimension) (8 ข้อ)

ด้านความเชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น (intrapsychic-interpersonal dimension) (7 ข้อ) ด้านความเชื่อมโยงกับศักยภาพ/ชุมทรัพย์ภายในตัวเอง (internal resources dimension) (4 ข้อ) และด้านความเชื่อมโยงกับผู้อื่นและบริบท (interpersonal dimension) (2 ข้อ) แบบวัด ทั้งชุดมีความตรงเชิงเนื้อหาของรายข้อ (I-CVI) เท่ากับ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัด มีค่าเท่ากับ 0.86 ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (likert scale) 7 ระดับ โดยมีข้อความทางบวก 13 ข้อ และ ข้อความทางลบ 8 ข้อ

การแปลผลคะแนน คะแนน ≥ 131 = มีความ สอดคล้องกลมกลืนมากที่สุด คะแนน 109-130 = มีความสอดคล้องกลมกลืนมาก คะแนน 87-108 = มีความสอดคล้องกลมกลืนค่อนข้างมาก คะแนน 65 - 86 = มีความสอดคล้องกลมกลืน ค่อนข้างน้อย คะแนน 43 - 64 = มีความสอดคล้อง กลมกลืนน้อย และคะแนน 21 - 42 = มีความ สอดคล้องกลมกลืนน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบความ ตรงในเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยเป็นอาจารย์ พยาบาล 2 ท่าน และอาจารย์ทางด้านจิตวิทยา การศึกษา 1 ท่าน วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence = IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.8 – 1.0 นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้ แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (2 ข้อ) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจาก อาจารย์ (20 ข้อ) แบบสอบถามประสบการณ์ชีวิต (20 ข้อ) และแบบสอบถามวัดความสอดคล้อง กลมกลืนในชีวิต (21 ข้อ) หลังจากนั้นนำไปทดลอง ใช้กับนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach' s alpha coefficient) ได้ค่าความ เชื่อมั่น เท่ากับ .88, .89, .89, และ .83 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ร่วมวิจัย/กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคน ของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์เลขที่รับรอง E. 004/2558 กลุ่มตัวอย่างได้รับการพิทักษ์สิทธิ์โดยได้รับ คำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากผู้วิจัยและ กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย โดยไม่มีผลกระทบต่อการศึกษา ข้อมูลที่ได้จาก กลุ่มตัวอย่างจะถือเป็นความลับและนำเสนอ ในภาพรวมเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ทำ ห นั ง สื่ อ ถึง ค ณ บ ติ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ผู้วิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและชี้แจง การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 15 ตุลาคม 2558 หลังจากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูลได้ข้อมูล ฉบับสมบูรณ์จำนวน 350 ฉบับ จากจำนวน 354 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.87

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยใช้การ แจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ
2. ข้อมูลการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ ประสบการณ์ ชีวิต และความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต ใช้สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

1. ลักษณะกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 22.75 ปี ($\bar{X} = 22.75$, S.D = 4.08, ต่ำสุด = 19, สูงสุด = 37) ระดับคะแนนเกรดเฉลี่ย 2.79 ($\bar{X} = 2.79$, S.D = 0.37, ต่ำสุด = 2.11, สูงสุด = 3.90) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 94.90 นับถือ ศาสนาพุทธร้อยละ 85.10 สถานภาพของบิดา มารดา อยู่ด้วยกันร้อยละ 76.90 เป็นครอบครัว เดี่ยวร้อยละ 66.90 และอยู่ในความอุปการะของ บิดามารดาร้อยละ 74.60

2. กลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้อง กลมกลืนในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 104.38$, S.D = 1.30) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีสัมพันธ์ภาพกับตนเองและ จิตวิญญาณเบื้องสูงในด้านบวก (spiritual dimension) มีความสอดคล้องกลมกลืน ระดับมาก ($\bar{X} = 118.50$, S.D = 1.30) ด้านการ เชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น (intrapsychic - interpersonal dimension) มีความสอดคล้อง กลมกลืนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 87.00$, S.D = 1.58) ด้านการเชื่อมโยงกับชุมชนทรัพยากรภายในตัวเอง (internal resources dimension) มีความสอดคล้อง กลมกลืนมาก ($\bar{X} = 112.50$, S.D = 1.16) และ ด้านการเชื่อมโยงกับผู้อื่นและบริบท (interpersonal

dimension) มีความสอดคล้องกลมกลืนค่อนข้างมาก ($\bar{x} = 92.50$, S.D = 1.28) (ดังตารางที่ 1)

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับน้อยกับความรู้สึกลดคล้อย

กลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .318$ และ $.181$ ตามลำดับ) ส่วนปัจจัยด้านประสบการณ์ชีวิตมีความสัมพันธ์ทางลบระดับน้อยกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.066$) (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้สึกลดคล้อยกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล (n = 350)

ข้อมูล	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
สอดคล้องกลมกลืนในชีวิต (โดยรวม)	104.38	1.30	ค่อนข้างมาก
1) ด้านการมีสัมพันธภาพกับตนเองและจิตวิญญาณ เบื้องสูงในด้านบวก (spiritual dimension)	118.50	1.30	มาก
2) ด้านการเชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น (intrapsychic - interpersonal dimension)	87.00	1.58	ค่อนข้างมาก
3) ด้านการเชื่อมโยงกับบุคลิกลักษณะภายในตัวเอง (internal resources dimension)	112.50	1.16	มาก
4) ด้านการเชื่อมโยงกับผู้อื่นและบริบท (interpersonal dimension)	92.50	1.28	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ ประสบการณ์ชีวิตกับความรู้สึกลดคล้อยกลมกลืนในชีวิต (n = 350)

ปัจจัย	1	2	3
1. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1		
2. การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์	.352**	1	
3. ประสบการณ์ชีวิต	.268**	.495**	1
4. ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต	.318**	.181**	-.066

** p-value < .01

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตระดับค่อนข้างมาก ($\bar{x} = 104.38$, $S.D = 1.30$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีสัมพันธภาพกับตนเองและจิตวิญญาณเบื่องสูงในด้านบวก (spiritual dimension) มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 118.50$, $S.D = 1.30$) ด้านการเชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่น (intrapsychic- interpersonal dimension) มีความเหมาะสมระดับค่อนข้างมาก ($\bar{x} = 87.00$, $S.D = 1.58$) ด้านการเชื่อมโยงกับชุมชนทรัพยากรภายในตัวเอง (internal resources dimension) มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 112.50$, $S.D = 1.16$) และด้านการเชื่อมโยงกับผู้อื่นและบริบท (interpersonal dimension) มีความเหมาะสมระดับค่อนข้างมาก ($\bar{x} = 92.50$, $S.D = 1.28$) จากผลการศึกษานี้แสดงว่านักศึกษาพยาบาลมีความสามารถที่จะรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความสบายใจ ไม่มีความขัดแย้งในการรับรู้ทางอารมณ์ รวมทั้งสามารถเลือกวิธีที่เหมาะสมในการนำมาจัดการกับปัญหาได้ ดังที่ ไหมไทย ไชยพันธุ์ (2556) กล่าวว่าบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต สามารถรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริง ว่าเป็นสิ่งที่สามารถจัดการแก้ไขได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถนำเอาแหล่งทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในการเผชิญกับปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามได้ ด้วยการเลือกใช้กระบวนการทางปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโทนอฟสกี

(Antonovsky, 1993) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตมีแนวโน้มที่จะเลือกใช้กลวิธีแบบเผชิญหน้ากับปัญหาไม่หลีกเลี่ยงปัญหา มีความเต็มใจและมีกำลังใจที่จะจัดการ รวมทั้งพร้อมที่จะค้นหาคุณค่าจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้น และจะตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ดีที่สุดเช่นเดียวกับ บริญญา สิริอิตตะกุล (2550) ที่ได้สรุปว่าบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต สามารถเป็นผู้เลือกที่ดีขึ้น มีการรับรู้ความมีคุณค่าในตนเอง เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง มีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน มีความซื่อสัตย์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคนที่คนอื่นรัก และรักคนอื่น มีความภูมิใจในผลสำเร็จของงาน มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาและรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดตามมา รวมทั้งเป็นบุคคลที่สามารถควบคุมตัวเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานได้ (Lee, 2002)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร

ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ ประสบการณ์ชีวิตกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล

จากการศึกษา พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = .318$) สอดคล้องกับการศึกษาของ พัทธรินทร์ นินทจันทร์ พิศสมัย อรทัย และ พูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธีพันธ์ (2014) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยความรักใคร่กลมเกลียวจากครอบครัวส่งผล

โดยตรงในทิศทางบวกต่อความแข็งแกร่งในชีวิต เช่นเดียวกับการศึกษาของพรทิพย์ วชิรติลล (2557) พบว่า สัมพันธภาพกับบิดามารดา และการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการยับยั้งเผชิญวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 76.9 และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, $S.D = 0.48$) จึงทำให้ได้เกิดความเข้าใจถึงการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผลซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ และผลการกระทำนั้นไม่ก่อให้เกิดผู้อื่นเดือดร้อน ดังที่ ดุลยา จิตตะยโสธร (2552) ได้กล่าวว่าบุคคลที่ได้รับการรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ มีการให้เหตุผลจากบิดา มารดา สามารถหล่อหลอมให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัว มีพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม มีความสามารถในการกำกับตนเอง และมีความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

2.2 การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ จากการศึกษา พบว่าการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = .181$) สอดคล้องกับการศึกษาของเจเน็ตและคณะ (Janet, Mobarak, Heiko, & Alexander, 2016) พบว่านักศึกษาที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคลและเปรมฤดี บริบาล (2557) พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = .381$) และสอดคล้องกับการศึกษาของไพศาล แยมวงษ์ (2555) พบว่าการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = .44$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาล เมื่อได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์มากขึ้น จะมีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตเพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาค้นนี้กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, $S.D = 0.53$) จึงสามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากคณะพยาบาลศาสตร์ได้มีการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา เพื่อแก้ปัญหาทั้งด้านปัญหาการเรียน ปัญหาชีวิตส่วนตัวให้เกิดการเรียนรู้ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไข มีระบบอาจารย์ประจำชั้นในการติดตามพฤติกรรมทั้งด้านการเรียนและปัญหาส่วนตัว และพร้อมร่วมในการแก้ไขปัญหา กับนักศึกษา นอกจากนี้ยังมีบทบาทการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ทราบจุดอ่อน ที่ควรพัฒนานักศึกษาแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี และระหว่างการเรียนรู้แบบทีม มีการช่วยพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ถึงความเข้มแข็ง ในการกล้าเสนอความคิดเห็น และมีความอดทน

ในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้เกียรติผู้อื่น ซึ่งเป็นการพัฒนาความเคารพในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของตน (self-esteem) นอกจากนี้อาจารย์ยังมีการสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง เมื่อนักศึกษาปฏิบัติอะไรผิดพลาด ยังคงเปิดโอกาสให้พัฒนาตนเองและให้กำลังใจ มีการชมเชยเมื่อนักศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนดีขึ้นทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้ว่าการที่นักศึกษาได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ในการชี้แนะ การให้กำลังใจทั้งในด้านการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคม ช่วยทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จด้วยดี ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นคนมีความสามารถในการปรับตัวได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต

2.3 ประสบการณ์ชีวิต จากการศึกษาพบว่าประสบการณ์ชีวิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.066, p > .05$) ซึ่งไม่ปฏิบัติตามสมมติฐาน ถึงแม้ว่าประสบการณ์ชีวิตเป็นการรับรู้ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อม สถานการณ์ และเหตุการณ์ต่างๆที่ทำให้เกิดความรู้สึกดีใจ ภาควิไมใจ มีความสุขในความสำเร็จ หรือทำให้เกิดความเสียใจ ไม่พอใจ มีความทุกข์หรือรู้สึกล้มเหลวในชีวิต แต่สิ่งเหล่านี้อาจไม่มีผลกระทบ

มากนัก เพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์น้อย อาจประสบความล้มเหลวในชีวิตแต่อาจคิดว่าตนเองยังใช้ความพยายามไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ด้านการศึกษา

1.1 ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้รูปแบบการเลี้ยงดูบุตรอย่างมีเหตุผลแก่ผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อช่วยเสริมในการพัฒนาบุตรให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเรียนรู้การปรับตัวเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตที่เหมาะสม

1.2 จัดกิจกรรมอบรมพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล รวมทั้งส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรในการให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงศักยภาพ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.3 อาจารย์ควรให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้วยบรรยากาศอบอุ่น เป็นกันเอง เพื่อเป็นการพัฒนาความไว้วางใจ และเปิดรับการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีการให้กำลังใจเพื่อเสริมสร้างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็นการส่งเสริมในการพัฒนาความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2. ด้านการวิจัย

มีการศึกษาระยะยาว (longitudinal study) เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ดูลยา จิตตะยโสธร. (2552). รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู: แนวคิดของ Diana Baumrind. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 29(4), 173 – 187.
- ธนารัฐ มีสวอ อ้อมเดือน สดมณีและสุภาพร ธนะชานันท์. (2553). การศึกษาการเห็นคุณค่าแท้ในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล: กรณีศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 2(1), 65 -77.
- บุญชม ศรีสะอาด.(มปป). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า. [ระบบออนไลน์] สืบค้นเมื่อ มกราคม 29, 2016, จาก www.watpon.com/boonchom/05.doc
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี. (2552). *ราชกิจจานุเบกษา*. [ระบบออนไลน์] สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 7, 2015, จาก http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews6/nurse_R.pdf
- ปริญญา สิริอิตตะกุล. (2550). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความเข้มแข็งในการมองโลกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 13(1), 30 – 43.
- พัชรินทร์ นินทจันทร์ พิศสมัย อรทัย และพูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์.(2014). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเหตุการณ์ที่สร้างความยุ่งยากใจ บรรยากาศในครอบครัว ความแข็งแกร่งในชีวิตและสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล. *Rama Nursing Journal*, 20(3), 401 - 413.
- พรทิพย์ วชิรดิolk. (2557). ปัจจัยทำนายความสามารถในการยื่นหยัดเผชิญวิกฤตของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, *วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต*, 28(2), 17-31.
- ไพศาล แยมวงษ์. (2555). การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (สารนิพนธ์หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรินยา จีระเจริญพงศ์. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการคิดเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 6(3), 537 – 555.
- ศรีบุญรัตน์ คงอิม และ อวยพร เรืองตระกูล. (2555). โมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางจิตวิญญาณของนักเรียนโดยมีความฉลาดทางอารมณ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 7(1), 2106-2120.

- สุนทรี ศรีโกไสย และศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา. (2555). คุณลักษณะทางจิตของแบบวัดความสอดคล้องกลมกลืนของชีวิตตามแนวคิดชาเทียร์ฉบับภาษาไทย. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 57(1), 75-88.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.(2554). จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2(74).
 ไหมไทย ไชยพันธุ์และณัฐสุตา เต้พันธ์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตกับความเครียดในการปฏิบัติงานของทหารในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีกลวิธีการเผชิญปัญหา เป็นตัวแปรส่งผ่าน. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 4(2), 40 -58.
- ไหมไทย ไชยพันธุ์. (2556). ความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต และกลวิธีการเผชิญปัญหา แนวทางในการจัดการกับความเครียดในการปฏิบัติงาน. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 5(3), 151- 161.
- อุไรจันทร์ นามรักษ์ อรุณา เจริญสุขและสุวิมล กฤชคฤหาสน์. (2555). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท)*, 18(2), 80-89.
- ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และเปรมฤดี บริบาล. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา. *วารสารพยาบาลสาธารณสุข*, 22(1), 98-108.
- Antonovsky, A. (1993). The structure and properties of the sense of coherence scale. *Social Science Medicine*, 36, 725-733.
- Janet, J. C. Mobarak, H. K., Heiko, J.J., and Alexander, K. (2016). Sense of coherence and associated factors among university students in China: Cross-sectional evidence. *BMC Public Health BMC series – open* Retrieved June 23, 2016, from <http://bmcpublichealth.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12889-016-3003-3>.
- Lee, B. K. (2002). Development of a congruence scale based on the Satir model. *Contemporary Family Therapy*, 24(1), 217-239.
- Peter, K.; Bermek, G. and Uysal, O. (2012). Factors related to sense of coherence among dental students at Istanbul University. *Journal Dental Education*. 76(6):774-82.
- Satir V, Banmen J, Gerber J, Gomori M. (1991). *The Satir Model: Family therapy and beyond*. California: Science and behavior book.